

Serie oercollectie

Deel 19: Nonduiven

Na twintig jaar aan de postduivensport te hebben deelgenomen, maakte ik in 1994 de overstap naar de sierduiven. Dat jaar bezocht ik een sierduivententoonstelling en zag daar het mooie ras de nonduif zitten. Dit sierduivenras trok mijn aandacht om zijn mooie tekeningen en de mooie kap. Bij thuiskomst ben ik meteen gaan zoeken of er fokkers waren die bij mij in de buurt woonden. Al gauw kwam ik bij Rinus Bouwmeester uit Zwolle terecht. Bij Rinus heb ik toen mijn eerste koppel nonduiven gekocht in de kleur zwart. Het jaar erna heb ik nog koppels nonduiven gehaald bij de heer Sintemaartensdijk uit Zwartsluis. Met deze

duiven ben ik begonnen een mooie stam te bouwen en met goed succes. Inmiddels heb ik viermaal het hoogste predicaat mogen ontvangen op de shows en twee erecertificaten van de NBS (Nederlandse Bond van Sierduivenliefhebbers-verenigingen). In de loop der jaren zijn er naast de zwarte nonduiven ook gele, rode en dunkleur nonnen bijgekomen. Mijn dunkleur nonnen komen allemaal uit de zwarte nonnen. De gele en rode nonnen heb ik onder andere aangeschaft/gekregen via de heren W. van Rooijen en B. Oskam.

Het kweekseizoen begint bij mij eind februari-begin maart. Elk jaar heb ik zo'n tien koppels nonnen waar ik mee kweek; daarnaast heb ik nog een aantal koppels West of England tuimelaars. Deze gebruik ik als

voedsterduiven. De nonduif is een niet al te vaste broeder, vandaar. Verder toon ik mijn nonnen op vijf tot zes shows.

Laten vliegen

Alleen in de beginjaren heb ik mijn nonnen buiten laten rondvliegen. Ik ben hier mee gestopt, omdat ik toch geregeld nonnen kwijtraakte. Bij mij in de buurt wonen veel postduivenliefhebbers en dan vlogen de nonnen wel eens mee en wisten dan de weg niet meer terug. De meeste nonduivenfokkers laten hun nonnen nooit los vliegen, maar houden ze in een ren. Op de website www.mijnnonduiven.nl staan unieke buitenopnamen van vliegende nonduiven.

Henk van der Vegt

